

کمونیسم

کمونیسم یک ساختار اجتماعی-اقتصادی است که تأسیس یک جامعه‌ی بدون طبقه، بدون دولت (هیئت حاکمه) بر اساس مالکیت اشتراکی بر ابزار تولید را ترویج می‌کند. در جامعه سوسیالیستی استثمار انسان از انسان از بین می‌رود. مالکیت اجتماعی بر وسائل تولید برقرار می‌گردد، معمولاً کمونیسم به عنوان شاخه‌ای از جنبشی بزرگتر به نام سوسیالیسم مطرح می‌شود که خط مشی جنبش‌های سیاسی و روشنفکری گوناگونی است که بنیادهای فکری و فلسفی آن به آثار کارل مارکس و فردریش انگلس تکیه دارد. تمام حیات اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جامعه از بیخ و بن دگرگون شده به سرعت شکوفا و مترقی می‌گردد، مسئله ملی حل می‌شود، شخصیت انسانی امکان رشد همه جانبه می‌یابد، دموکراسی وسیع روز افزون بنیاد حیات اجتماعی جامعه قرار می‌گیرد و اصل از هر کس طبق استعدادش، به هر کس طبق کارش تحقق می‌یابد. مخالفان می‌گویند که کمونیسم یک ایدئولوژی است. کمونیسم تنها نظام سیاسی بدون ایدئولوژی است، چرا که نتیجه منطقی ماتریالیسم تاریخی و انقلاب پرولتاریا است. به عبارت دیگر می‌توانیم بگوییم که کمونیسم یعنی مبارزه طبقاتی با سلاحی بنام ماتریالیسم تاریخی و ماتریالیسم دیالکتیک و دیالکتیک ماتریالیست (با مراجعه به «مقدمه‌ای بر فلسفه مارکسیست» سوسیالیسم ملل جهان را به سر منزل آزادی و نیک بختی می‌رساند و کار تبدیل کشوری عقب مانده را به کشوری صنعتی و شکوفان در طی زندگی یک نسل انجام می‌دهد. سوسیالیسم برای کارگران کار و سربلندی، برای دهقانان زمین و تکنیک، برای روشنفکران افق وسیع کار خلاق و شکفتگی شخصیت و استعداد و برای همه زحمتکشسان رفاه مادی و معنوی، علم و فرهنگ معاصر و بهداشت عمومی را به همراه می‌آورد. ولی سوسیالیسم خود یک مرحله ابتدایی دوران کمونیسم است. تحول تدریجی سوسیالیسم به کمونیسم یک قانون عینی است که تدارک آن در سیر تکامل پیشین جامعه سوسیالیستی، در بطن آن و بر شالوده آن صورت می‌گیرد. جامعه آینده بشری کمونیسم است. کمونیسم چیست؟ بر درفش این جامعه شعار «از هر کس طبق استعدادش، به هر کس بنا بر نیازش» نقش بسته است. کمونیسم رسالت تاریخی رهایی کلیه افراد را از نابرابری اجتماعی، از کلیه اشکال ستمگری و استثمار و از کابوس جنگ انجام می‌دهد و صلح، کار، آزادی، برابری،

برادری و نیک بختی را در روی زمین برای همه ملل به ارمغان می آورد. در این جامعه شعار همه چیز به خاطر انسان و همه چیز برای خیر و سعادت انسان به طور کامل تجسم خواهد یافت.

پایه های اقتصادی مالکیت در جامعه کمونیستی نظیر سوسیالیسم است ولی برای درک وجوه مشخصه این جامعه چند سؤال مطرح کنیم تا در پاسخ به آن ها تفاوت این مرحله عالی تر را دریابیم.

تولید در کمونیسم چگونه است؟ کمونیسم افزایش مداوم تولید اجتماعی و بالابردن سطح بازده کار را بر اساس پیشرفت سریع علم و فن تامین می کند، انسان را به مدرن ترین و نیرومند ترین تکنیک مجهز می نماید، تسلط انسان را بر طبیعت به اوج بی سابقه می رساند و امکان می دهد تا نیروهای طبیعت هر چه بیشتر تحت فرمان انسان در آید. اقتصاد به عالی ترین درجه سازمان می یابد و از ثروت های مادی و طبیعی و منابع نیروی کار انسانی به ثمر بخش ترین و معقول ترین طرز برای ارضاء نیازمندی های روز افزون اعضاء جامعه استفاده می شود.

هدف تولید در کمونیسم چیست؟ هدف تولید در کمونیست عبارتست از تامین پیشرفت بلاوقفه جامعه، واگذاری کلیه نعم مادی و فرهنگی به هر عضو جامعه بر حسب نیازمندی های روز افزون و تقاضای فردی و سلیقه شخصی او، اشیاء مورد مصرف شخصی تحت تملک و اختیار کامل هر عضو جامعه قرار خواهد داشت. طبقات اجتماعی در کمونیسم چگونه اند؟ در دوران کمونیسم طبقات وجود نخواهد داشت. تفاوت اجتماعی و اقتصادی و فرهنگی و معیشتی و نحوه زندگی بین شهر و ده از بین خواهد رفت. هر چه نیروهای مولد ترقی کند و امکانات رفاه و آسایش اهالی بیشتر باشد، ده بیشتر به سطح شهر ارتقاء خواهد یافت. اگر در سوسیالیسم دو شکل مالکیت اجتماعی وجود داشت به تدریج در آینده انتقال به سوی برقراری مالکیت واحد همگانی خلق انجام خواهد گرفت. با پیروزی کمونیسم کار فکری و بدنی و فعالیت تولیدی عمیقاً با هم در خواهد آمیخت. سطح فرهنگی و معلومات فنی همگان به سطح افرادی که به کار فکری اشتغال دارند ارتقاء خواهد یافت. بدینسان کمونیسم به تقسیم جامعه به طبقات و قشرهای اجتماعی پایان خواهد داد. وضع افراد در جامعه و رابطه بین فرد و اجتماع چگونه خواهد بود؟ در دوران کمونیسم همه افراد دارای موقعیت برابر در جامعه خواهند بود نسبت به وسائل تولید رابطه ای یکسان و در کار و توزیع نعم شرایط برابر خواهند داشت. همه در اداره امور اجتماع شرکت فعال، برابر و آزاد خواهند داشت. بین فرد و جامعه بر پایه وحدت منافع اجتماعی و فردی مناسبات هماهنگ برقرار خواهد شد و تقاضای افراد با وجود تنوع عظیم و تکامل همه جانبه آن ناشی از نیازمندی ای سالم و معقول انسانی خواهد بود. سطح عالی آگاهی کمونیستی، عشق به کار، انضباط، خدمت به مصالح جامعه، انسان دوستی، کلکتیویسم از خصائل ذاتی انسان جامعه کمونیستی است. مسئله کار در جامعه کمونیستی به چه شکل خواهد بود؟ جامعه کمونیستی که بنیاد آن بر تولید دارای سازمان عالی و تکنیک مترقی استوار است خصلت کار را تغییر می هد ولی اعضاء جامعه را از کار معاف نمی ارد. چنین جامعه ای به هیچ وجه جامعه هرج و مرج، خود سری و تن پروری

نخواهد بود. هر فرد دارای قدرت کار در کار اجتماعی شرکت خواهد کرد. در کلیه اعضاء جامعه بر اثر تغییر خصلت و تکامل تجهیز فنی کار و در پرتوی عالی بودن سطح آگاهی یک نوع نیاز درونی پدید می آید که داوطلبانه و طبق ذوق و تمایل خود برای رفاه جامعه کار کنند. اساس کار تولیدی بر اجبار نیست بلکه بر درک و وظیفه اجتماعیت. رابطه ملل در کمونیسم چگونه است؟ در دوران کمونیسم نزدیکی هر چه بیشتر و همه جانبه ملل بر اساس اشتراک کامل منافع اقتصادی و سیاسی و معنوی، دوستی برادرانه و همکار انجام خواهد گرفت. کمونیسم بین الملل متحد انسان ها را جانشین ملت ها و اقوام پراکنده می کند. شخصیت انسانی و حیات خصوصی در کمونیسم چگونه است؟ کمونیسم نظامی است که در آن استعدادها و قریح و بهترین خصائل انسانی آزاد و شکفته می شود و عرصه وسیع ظهور و خلاقیت پیدا می کند. روابط خانوادگی نیز تماماً از شائبه حساب های مادی منزه می گردد و کاملاً بر بنیاد عشق متقابل استوار می گردد.

چنین است وجوه مشخصه جامعه کمونیستی. اینک در یک فرمول کلی کمونیسم را تعریف کنیم و ببینیم جامعه کمونیستی چیست. کمونیسم عبارت است از نظام اجتماعی بدون طبقات با مالکیت و احد همگانی مردم بر وسائل تولید، برابری کامل اجتماعی همه اعضاء جامعه که در آن همزمان با تکامل همه جانبه افراد نیروهای مولد نیز بر بنیاد علم و تکنیک دائماً پیشرفت می کند و اصل عالی «از هر کس طبق استعدادش، به هر کس طبق نیازش» تحقق می پذیرد. کمونیسم عبارتست از جامعه کاملاً منتهک از مردم زحمتکش آزاد و آگاه که در آن اداره امور توسط خود جامعه انجام می گیرد و کار به نفع جامعه برای همه کس به نیاز حیاتی و ضرورت ادراک شده تبدیل خواهد گردید و استعداد هر فرد به حداکثر به نفع همگان شکوفان خواهد گشت. به خاطر ایجاد چنین جامعه ایست که نسل های متوالی مترقی ترین و پیشرو ترین انسان ها مبارزه می کنند. این جامعه یک خواب و خیال و آرزوی موهوم نیست و اگر پیشینیان آن را به مدینه فاضله تعبیر می کردند باید بگوییم که از هم اکنون سواد این شهر از دور آشکار است و راه رسیدن به آن علماً و عملاً تعیین شده و در برابر بشریت قرار دارد. مبارزه برای طی طریق در این راه در پرتو تعالیم مارکسیسم - لنینیسم و جانبازی برای ایجاد چنین جامعه ای بهترین محتوی حیاتی برای هر انسان مترقی عصر ماست. هدف کمونیست ها ایجاد چنین جامعه ایست. در این راه است که هزاران قهرمان نامدار و میلیون ها قهرمان گمنام در همه کشورهای جهان جان باخته اند. برای تحقق چنین جامعه جانبخش و استقرار سوسیالیسم و کمونیسم در میهن ما ایرانست که ارانی ها و روزبه ها از جان گذشتند